Kuida nemmad lapsi toitwad,
Neil on wissist selgem arro —
Sest nad omma modi täitwad,
Mis jo wannematta kohhus,
Kandwad murret nende eest,
Et, mis lodud nende ihhust,
Truist näitaks nende sees,"

(C. Fr.)

Põllo rohhust.

Põllomeestega peab ka põllust ja põllotööst kõnnelema, muido jääb neile mu jut maggedaks. Ma annan siin mõnni sõnna teile kalendre sabbas luggeda, mis üks wanna auwäärt põllomees, kes „Põllomehhe aita" kirjutanud (mis nüüd ueste läbbiwadatud, parrandud ja mitme jure lisatud õppetusse läbbi täiendud, teist korda trükkitud rahwa kätte saab) meile saatnud. Et kuulge, kuida ta põllorohhust kõnneleb:

„Sedda on saggedaste nähha, ja isseärranes seal maal, kus kewwade warrakult wilja külwatakse, et rohhi tedda ärralämmatab ja selleläbbi wiljakasso kehwaks jääb. Põllomees ei tea saggedaste, kust se wigga tulleb, ja kuida sest lahti peasta."

„Armas põllomees, se tulleb ennamiste sest, et sa põldo õiete ei harri! Sa künnad ja äestad ommad korrad, et sest ühtegi taggasi ei jäe; agga sa ei wallitse õiget aega, mil igga töö teed, waid tormad omma töga eddasi, et agga walmis saaks, kas tulgo kassuks ehk kahjuks."

„Kui sa kewwade warrakult, jubba enne Jurripäwa, omma kessa põldo walmis künnad, kui rohhi alles tõusmatta on, ja kohhe mõnne päwa pärrast kinni äestad, siis lomad põllo pealt ärrahoiad, et keik lilled ja rohhud, kui taime laudo ehk labba peal, nikkutamatta kaswawad: siis juurdub rohhi tuggewaks. Kui Mai ku lõppetussel ehk Jani ku hakkatussel sõnnikut peale panned, sisse künnad, kohhe jälle äestad, et põld ärra ei hingaks; kui siis Heina kuuni jälle hoiad et lomad peale ei sa